

underhålla »aktiva truppstyrkan» (§ 122) = de 9 bataljonerna på krigsfot, likställes med landtvärnet. Detta är mitt förslag och yrkande.

Det har försummats vid § 21 – försummelsen kan repareras vid § 124. Saken kan ställas vackert. t. ex. »depot trupper» till den aktiva truppstyrkans underhållande vid full numerär; hvarjemte den del af reserven, som H«ans» M«ajestädt icke anser för detta ändamål behöflig, kan inkallas i tjänstgöring såsom landtvärn.

N. B. »Finska trupper» i §:ns början ändras naturligtvis till aktiv truppstyrka, och förstås: »dels» bortfaller.

Redaktionen kan vara mångahanda. Meningen: Reservresten = landtvärn. 10

Detta är rättmätigt, grundlagsenligt och kan vågas – ty reserven stor och liksom hela landtvärnet mer eller mindre öfvadt. Finland kan begära, att i krig icke absolut behöfva underhålla mera än 8 000, då det derutöfver erbjuder – fast huru mycket att strida inom landet.

J. V. S:n

399 J. V. SNELLMAN – G. Z. YRJÖ-KOSKINEN 14.I 1878 20

RA, Y. S. Yrjö-Koskinens samling

K«äre» B«ror»

Jag vill minnas, att Y. K«oskinen» hade någon del i afhandlingen i Kuukauslehti. Äfvenså jag. Skilnaden är, att jag står fast vid min åsigt och vid mina ord.

Om mina yttranden haft något inflytande i Bondeståndet – osäkert nog – hafva de verkat dertill, att vakansafgiften i stället för att rent af afslås antagits för 5 år. Det vore visst en reel tjänst, gjord den goda saken. 30

Men när man vill verka koncessioner, bör equivalent erbjudas. Denna är 4 stånds samstämmande beslut.

Utskottet, som är outgrundligt vist, har ansett detta vara onödigt. Följden torde vara gifven.

B«onde»st«åndet»s ord: »då desamma böra upphöra» äro oberättigade, ty de binda kommande landtdags händer.

Men det visa utskottets ord »hvarefter dessa afgifter böra upphöra – – ömförmäles» lyda i öfversättning: om 3 stånd icke anvisa annan skatt, betalas vakansen evinnerliga, kanske genom deras beslut höjd till det dubbla elker» mera ad libitum. 40

Jag skall i adeln föreslå:

1:o Fyra stånds beslut för vakansen;

2:o »hvarefter» &c. utstrykes

3:o Inbjudning till alla stånd.

Föranled dylik kompromiss i Prestaståndet,

Går det ej, så beskyll:

1:o Dem, som spotta det Rätta i synen, sägandes: skatt skall betalas för befrielse från personlig soldattjänst, men de betalande skola likväl blifva soldater; 50

2:o Proposition, som förklarar vakansen för grundskatt.

3:o Utskottet (Bet«änkande» N:o 1), som med dålig advokatyr söker stöda spottarena – och de ledamöter, som icke reservera sig mot denna

dålighet.

Alla dessa hota B(onde)st(åndet) med, att vakansen skall blifva en evärdelig skatt, och betaga ståndets medlemmar möjlighet, att i gengäld för soldattjensten bjuda sina komittenter ens en utsigt för framtiden.

Min tanke är, att om tiderna icke blifva dåliga, nästa landtdag kan finna tillräckligt för 5 år i bankvinsten och bränvins skatten. Kommer sedan dag, kommer råd.

Petitionen hade visst kunnat lyda på Indelta arméns definitiva upphörande. Detta hade varit klart spel.

Då vore 18 § R(egerings) F(ormen) ändrad. Nu är hela grundlagsnarrspelet baserad på lögn och dertill skamligt laglöst.

Men detta stämmer väl med antagandet af den öppet grundlagsvidriga § 120.

Allt detta är tidens moral! Lögn, idel lögn och förställning. Ärlig öfvertygelse och ärligt stå för densamma? Skräp.

J. V. S:n

d. 14/1 78.

20

400 J. V. SNELLMAN – A. H. SNELLMAN 21.II 1878
HUB, JVS handskriftssamling

d. 21/2 78

Kära Hinni.

Brefvet med notis om försäljning af Podoska hemmanen har kommit. Lågt är priset, men räntan vore dock litet bättre än arrendet, om kapitalet bevarades.

Arrendena räknas från Mars till Mars.

1866 i Mars betalade ena arrendatorn 180 mk.

Den andra resterar för – 90.

1877 resterar båda – 270

1878 mars d:o – 270.

Summa mk 630,

Du vet att jag betalt åt Ida, ehuru jag icke uppburit någon del. Senast för 1866 mk 130. – För 1877 har hon ännu sin andel till godo. Dessutom betalade jag äfven 1877 öfver 80 mk landtmätarearvoden. För föregående år mindre, men afdrog då i proportion från Ida's andel.

Jag tänkte nu betala henne för 1877 af de pengar Du skulle skicka, men de hafva ej anländt.

Skrif hit köparens förnamn så att Ida kan skicka ett godkännande för framtiden. Må icke Din landthandlande uppbära och behålla arrendena.

I skuldsedlarne hade bordt ingå förbindelse att remittera till H(elsing)f(ors) räntor och annan liqvid. Nödvändigt för Idas 3 000 mk. Om icke – begär särskildt förbindelse att remittera hit till henne eller ombud. Halfärligen ränta hade varit väl. Ty hon måste lefva för dagen på sin lilla inkomst. Beklagligen gör hon ändå af med kapitalet.

Det är hugnande höra, att Du sjelf kunnat slå Dig ut. Gör ej skuld, utan skrif. Jag skall sända hvad jag kan.

Din öme fader

J. V. S:n